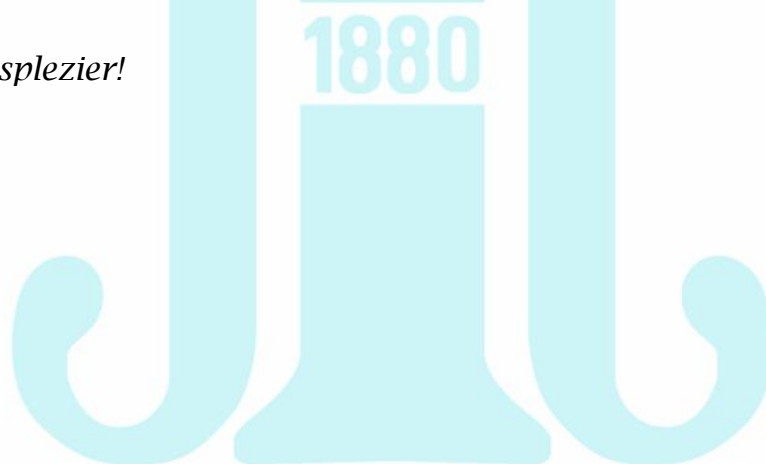

Even uw aandacht...

*Deze 'smaakmaker' laat u toe kennis te maken met dit werk.
Dit tekstfragment mag niet gebruikt worden voor opvoering. Het
mag niet worden gedownload, afgedrukt of verder verspreid.
Indien deze smaakmaker u bevalt, raden we u aan het volledige
toneelstuk te ontlenen en te lezen voor u tot de aankoop van
boekjes voor opvoering beslist.*

Veel leesplezier!

ALIS IN ONDERLAND

Een droomstuk

1880
door

Guido Lauwaert

Toneelfonds J. Janssens – Antwerpen

2006

Nr.2851

OPVOERINGSRECHT

Het opvoeringsrecht wordt verkregen na aankoop van tenminste VIJFTIEN tekstboekjes bij de uitgever en na betaling van de verschuldigde opvoeringsrechten aan:

Toneelfonds J. Janssens B.V.B.A.
Te Boelaerlei 107
2140 Borgerhout Antwerpen
rechten@toneelfonds.be

Bij aankoop van het verplicht aantal boekjes krijgt men van de uitgever een formulier “aanvraag tot opvoering”. Op dit formulier moet men plaats en datum(s) van opvoering invullen; het moet minstens vier weken voor de opvoering(en) naar Toneelfonds J. Janssens B.V.B.A. worden gestuurd.

Enige tijd voor de opvoeringen ontvangt u dan van hen de factuur voor te betalen auteurs- en/of vertaalrechten

Men is volgens de Auteurswet strafbaar als men gebruik maakt van gekregen, gehuurde, geleende of gekopieerde boekjes.

Wanneer men niet voldoet aan de hier opgesomde voorwaarden, worden de geldende opvoeringsrechten met 100% verhoogd.

Voor Nederland wende men zich tot:

I.B.V.A "Holland"
Postbus 363
1800 AJ Alkmaar.
info@ibva.nl

TARIEFCODE A1

BELANGRIJKE OPMERKING !

Alle rechten voorbehouden. Iedereen die toestemming verkreeg het stuk *ALIS IN ONDERLAND* op te voeren moet de naam van auteur *GUIDO LAUWAERT* vermelden in alle publicaties die n.a.v. de voorstellingen verschijnen.

De auteursnaam moet onmiddellijk onder de titel vermeld worden, in een lettertype minstens half zo groot als dat van de titel, maar minstens twee keer zo groot als dat waarin de naam van de vertaler, regisseur en spelers wordt vermeld.

Wettelijk depot D/2006/0220/035
ISBN 978-90-385- 08900

© 2004 Toneelfonds J. Janssens/Guido Lauwaert
www.toneelfonds.be

Niets uit deze uitgave mag worden verveelvuldigd en/of openbaar gemaakt door middel van druk, fotokopie, internet of op welke wijze ook zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

Toneelfonds J. Janssens – Te Boelaerlei 107 – 2140 Bght Antwerpen
Tel 03 366 44 00 . Fax 03 366 45 01 . info@toneelfonds.be

PERSONAGES

(14 spelers + figuratie)

PAPA
 ALIS
 HET WIT KONIJN
 MUIS (2 spelers)
 LORD SANDWICH
 JUFFROUW KIP
 DE BRITSE VLAG
 DE KAT
 HET NIEUWS
 STRESS
 DE KONINGIN
 BETTY VAN DE SLAGER
 SPOTTER

FIGURATIE

TEDDYBEREN, het elftal
 BORIS BOEF, de beul

MUZIKANTEN - DANSERS

OPMERKINGEN & ANDERE BIJZONDERHEDEN

Het bed is onontbeerlijk. Eenpersoons. Op wielen gemonteerd staat het de hele voorstelling op het podium. Het wordt voor alle mogelijke situaties aangewend.

De lievelingsknuffel van Alis is een Wit Konijn. Verder zitten en liggen op en rond het bed andere knuffels. Ze lijken allemaal op de figuren die later in de droom optreden.

Elke scène speelt zich af in een vreemde omgeving. Een groot wit doek, circa 6x4, wordt gebruikt om plaats en gebeuren te onderstrepen.

Als overgang van de ene naar de andere scène mag enkele keren een dansje uitgevoerd worden. Bij het schrijven stond mij *Le carnaval des animaux* van Camille Saint-Saëns voor ogen. Ik heb echter geen bezwaar als de regisseur een iets experimentele compositie gebruikt.

Muis is van Sterrenbeeld een Tweeling. Hij wordt dus gespeeld door twee acteurs die elk de helft van een zin voor zich nemen.

De Beul is in de schaduw de koningin te vinden. Als zij bevel geeft een hoofd af

te slaan, wil hij tot de daad overgaan, maar wordt telkens op het laatste moment weerhouden. Enfin, de zaak gaat nooit door, met andere woorden.

Een teddybeer volgt de koningin op de voet. Hij draagt een wc-bril. Zijn titel is Koninklijke Brildrager. Dat staat op de rug van zijn shirt. Alvorens zij plaats neemt op de troon legt hij de bril op het zitvlak, om hem er weer af te nemen van zodra zij is opgestaan. Hij behandelt de wc-bril met veel respect.

De liedjesteksten staan achteraan in het tekstboek.

KORTE INHOUD

Zoals elke avond bij het slapengaan leest papa een fabel voor uit Het Groot Dierenboek. Maar Alis is te oud voor dit soort verhaaltjes. Ze verveelt zich een eeltbuil en droomt van heel andere avonturen. Wanneer ze tijdens de lezing in slaap valt komt ze in Onderland terecht. Ze ontmoet Het Wit Konijn, de hofmaarschalk van de koningin. Ook andere kabinetsleden van het hof komen langs en brengen Alis in nauwe schoentjes. Vooral nadat ze de handschoenen van de Hofmaarschalk vindt en zich ermee heeft getooid. Ook de wekker van de Hofmaarschalk komt in handen van Alis, wat haar erg kwalijk wordt genomen. Een arrestatie volgt. De koningin wil haar laten onthoofden maar gelukkig krijgt ze een volwaardig proces. Aanvankelijk lijkt het de verkeerde kant voor haar uit te gaan. Door het extreem gedrag echter van de koningin, die voortdurend de beul aanspoort Alis' hoofd af te hakken, gaat het de goede kant uit. Vooral nadat de koningin, door het getreuzel van de hofleden, ook hun hoofden wil laten rollen. Na een opstand wordt de koningin onttroond. En wordt Alis tot koningin gekroond. Als ze ontwaakt, blijkt dat papa eigenlijk nog maar aan het begin is van zijn verhaal. Zodat het hele avontuur maar heel kort was. Zo lang (of zo kort) als een droom duurt. Maar het was onvergetelijk, door alle gekke toestanden die erbij kwamen kijken.

VERANTWOORDING

Elk probleem is eerder behandeld in de kunsten; elk verhaal is eerder verwoord. Dus kan mijn versie van *Alice in Wonderland* er gerust bij. Schrijven namelijk is herschrijven, waarbij oorspronkelijke ideeën originele interpretaties worden. Het idee 'iets' met *Alice* te doen bestaat al lang. En toch is *Alis in Onderland* geen bewerking. *Alis* heeft hooguit met *Alice* de aanzet en de basisgedachte gemeen, te weten spelen met woorden tot in het absurde. En *Alice* ontbreekt het aan een verhaallijn met een begin, een midden en een slot en onderweg een paar enterhaken. Die verwijzen naar wat was en wat komen zal. En een heuse climax. Lewis Carroll moet dit beseft hebben, want hij heeft in het tweede deel, *Spiegelland*, gestreefd naar een climax. Die hij niet gevonden heeft. Er was nog een andere reden om het origineel aan de kant te schuiven. Namelijk, de

doelgroep waarvoor dit stuk bedoeld is. Tieners vinden *Alice* leuk maar saai. Begin van de 21ste eeuw verschilt de jongerentaal grondig van die van de 19de. Ik beken dat op no nonsens-poëzie geen leeftijd te kleven valt. Toch is ook zij onderworpen aan de tijdgeest. Bovendien zijn de gedichten van *Alice* theateraal onbruikbaar. Omdat zij door hun nutteloosheid de actie niet voortstuwen maar integendeel afremmen. Een toneelstuk moet in al zijn geledingen ankers in de onmiddellijke omgeving en het nabije verleden hebben. Wil het de uitvoerders boven zichzelf laten uitgroeien en het publiek meeslepen. *Alis in Onderland* is dus een origineel werk voor spelers van deze tijd. Als ik een totaal andere titel aan het werk had gegeven, slechts een kenner zou de link met *Alice* van Lewis 'weten te vinden. Uit respect echter voor *Alice* en uit dankbaarheid aan Carroll, die mij een van de eerste literaire shots van mijn leven bezorgde, is de titel een variant op *Alice in Wonderland*.

*Er wordt beweerd dat dromen bestaan.
 Dat er vele soorten dromen bestaan.
 Dagdromen, liefdes dromen, toekomstdromen...
 en zoveel andere soorten dromen.
 De mooiste zijn en blijven de nachtdromen;
 de dromen gedroomd tijdens de slaap.
 De aanleiding tot een droom is verklaarbaar,
 maar... wie maakt ze en hoe ontstaan ze?
 Die vraag blijft voor eeuwig een vraag.
 En toch geven wij voortdurend antwoord.
 Ieder van ons op zijn eigen manier.*

PROLOOG

In deze u welbekende zaal,
waarin naar zijn stijl normaal
een andere discipline resideert
bent u zonet gearriveerd.
Een woord van dank weerklinkt
wanneer u met ons meeleeft
als de echo soms de stem verminkt.
En voor uw geduld met een verhaal
waarin zang, dans en verbaal
geweld, door elkaar gezeefd,
aan u verteld wordt door scholieren
waarvan haast geen ervaring heeft
met de bekende toneelmanieren.

Het plot is simpel. Net in bed
luistert Alis naar een fabel.
Haar liefste vader is zonet
gestart en doet het formidabel.
Toch is ze dit soort van verhalen
beu en komt een droom haar halen.
Hij voert haar mee naar Onderland
voor een fuif in raar verband
als afscheid aan haar jonge wildernis.
Of haar droom een nachtmerrie is,
of een vredesduif, wordt u getoond.
Wij hopen voor u op een belevenis
zodat u ons met applaus beloont.

EERSTE BEDRIJF

Eerste scène

(In het midden van het speelvlak staat een kinderbed. In het bed ligt Alis met haar knuffel stevig tegen zich aan gedrukt. De knuffel is een wit konijntje. Haar papa zit op de rand van het bed. Hij leest een fabel voor.)

PAPA : ... en de rondreizende goochelaar kwam terecht in een klein dorpje in de bergen waar alleen maar dieren woonden. Het was laat in de avond.

ALIS : *(haar papa onderbrekend)* Papa!

PAPA : Ja Alis.

ALIS : Is het een fabel met gekke toestanden...

PAPA : Zoals?

ALIS : ... running gags, one-liners, bloopers, overacting... en met goga's en lolly pukkie's.

PAPA : Er komen wilde dieren in voor die helemaal niet gevaarlijk zijn.

ALIS : *(tot haar knuffel)* Als ze niet gevaarlijk zijn... zijn ze dan nog wild?

(Knuffel schudt de kop.)

PAPA : Stil nu. Zo meteen slaat de vlam in de pan.

(Alis valt in slaap. Met als gevolg dat ze steeds minder begrijpt van wat haar paps voorleest.)

De grote klok van de kerk
had net het uur der elfjes geslagen.
Het was volle maan
en iedereen zat op het kerkplein...
te wanbelen ofte kruntewillen
of gewoon wat aan te letsen.

De goochelaar allebaseme mik bofe lat tafereel
 ke mat lem gon reem verbaasde saw tad niemand gaz
 ke la porte del catedrale kriepederpieperde
 asje una bigg white konijn
 po tek serbod present ottema sera.

(Alis slaapt nu diep en muziek neemt langzaam de macht over Tegelijk vermindert het licht. Voor het helemaal donker is verschijnt het Wit Konijn. Halverwege het speelvlak blijft hij staan en kijkt naar de maan. Schrikt.)

WIT KONIJN : O wee! O wee! Ik kom vast te laat!

ALIS : *(lialf mompelend)* Waat?

WIT KONIJN : Op de salon van de koningin. *(haalt een wekker te voorschijn)* Tien voor twaalf na elf! O wee! O wee! Ik ben de tijd haast kwijt. En vannacht telt de koningin haar knuffels. Ook dat nog. Mijn hoofd! Mijn hoofd! *(stapt fluks door en af)*

(De muziek zwelt aan. Licht tempert. Papa verdwijnt. Van het bed blijft slechts het ledikant over. Het witte doek wordt over het bed gedrapeerd. De duisternis wordt ingeruild voor nachtlicht. De teddyberen lopen rond het bed en vergapen zich aan de slapende Alis. Ze zet zich plotseling recht. Heeft enige moeite om van onder het witte doek te verschijnen. De teddyberen vluchten en de muziek stopt abrupt. Alis kijkt verbaasd in het rond. Daglicht breekt langzaam door)

Tweede scène

ALIS : Hoe klaarder hoe raarder. - Waar is papa? — Papa! En mijn dons? En hoofdkussen? En Snuffel! — Mijn knuffel is... ! *(ze begint te huilen)*

(Muis op; springt op het bed)

WEIK!!

MUIS : Wil je er wel eens dadelijk mee ophouden.

ALIS : (*schrikt*) Waarmee?

MUIS : Met huilen. Een grote meid als jij.

ALIS : (*veegt haar tranen af*) Sorry! - Waar ben ik?

MUIS : In het hol van de leeuw.

ALIS : Je ziet er niet uit als een leeuw.

MUIS : Dat weet ik.

ALIS : Wie bent u dan?

MUIS : Ik ben Muis.

ALIS : Maar jullie zijn met twee.

MUIS : Tweeling. Sterrenbeeld. Vandaar.

ALIS : Tweeling! Muis!? Hoe heet u...?

MUIS : Gewoon... Muis. Al mijn soortgenoten heten Muis. Zelfs de naturelle van het veld, of de mechanische uit de stad. - die met hun staart vastzitten aan een pc en op een matje achtbaantjes lopen. - Dan heb je nog de symbolische, waar ik verwant aan ben. Wij zien wat klein is groot en vinden het onbelangrijke zeer belangrijk.

ALIS : Dat is vreemd.

MUIS : Helemaal niet. Iemand moet het doen. Zoals Londen kaalscheren en opeten.

ALIS : (*verwonderd*) Is Londen...?

MUIS : (*knikt*) Verwante zielen zijn er mee bezig. Maar het gaat traag. Wat de ene opeet braakt de andere weer uit. Het is een race. Tegen de klok.

ALIS : Het is een hele schok dat te vernemen.

MUIS : Wist je dat niet? Dan ben je dom.

ALIS : (*kwaad*) Ik ben niet dom maar slim!

MUIS : Daar ziet het niet naar uit.

ALIS : Ik weet een heleboel andere dingen.

MUIS : Zoals, zoals?

ALIS : Wat logaritme wil zeggen, bijvoorbeeld.

MUIS : (*snel*) Wiskunde op poëtische wijze.

ALIS : Hoeveel talen er zijn.

MUIS : (*verveeld*) Ik moet zoveel onthouden... dat ik dat niet kon bijhouden.

ALIS : Wie voor het eerst het ezelsbruggetje is overgestoken.

MUIS : *(fluisterend)* Het Wit Konijn.

ALIS : Hé! Kent u Snuffel?

MUIS : Ik ken iedereen die ik moet kennen om niet vergeten te worden.

ALIS : Ik wilde kennismaken maar... hij heeft zo'n haast.

MUIS : Als jij ergens moet zijn... loop je hem vroeg of kat tegen het lijf.

ALIS : Dan niet, vrees ik.

MUIS : Waarom?

ALIS : Omdat ik niet weet wat er met me gebeurt. Alles is zo vreemd. Zo nieuw.

MUIS : Als je al zou willen... echt willen dat je Snuffel ontmoet... het Wit Konijn bedoel ik... ja, dan zou er al een grote kans zijn dat het gebeurt.

ALIS : Dus, ik wil... en het komt voor mekaar?

MUIS : Ja... ja.

ALIS : Oké. *(sluit de ogen, ademt diep)* Ik wil het Wit Konijn...

(Het Wit Konijn loopt over en verliest net voor hij weer verdwijnt een handschoen.)

(opent de ogen, schrikt) Hé! Het werkt! *(ziet het Wit Konijn verdwijnen, teleurgesteld)* Heeft gewerkt.

MUIS : Omdat je Wil niet sterk genoeg is.

ALIS : *(verstoord)* Hoe weet u dat?

MUIS : Het resultaat is de maat der dingen.

ALIS : *(raapt de handschoen op)* Hé! Snuffel verloor een handschoen.

MUIS : Trek hem aan.

ALIS : Ik?!

MUIS : Als je hem aantrekt maak je meer kans hem de hand te schudden.

ALIS : *(doet de handschoen aan)* Een maatje te groot maar het gaat wel! - Gaat hij ze niet missen?

MUIS : Voorzeker. Hij wordt bestraft.

ALIS : Bezorg hem dan de handschoen terug?

MUIS : Zijn probleem.

ALIS : *(streng)* Dat is niet fraai!

(Sirene gaat aan het loeien. Lichten floepen aan en uit. De bundel van een volgsport zwaait wild in het rond. Alis deinst achteruit.)

Derde scène

(De teddyberen met veel gejoel op, gevolgd door juffrouw Kip. Ze nemen plaats rond het bed. Als het geloei uitgestorven is en het licht tot rust is gekomen zingen ze onder leiding van juffrouw Kip TEDDYBEARS PICKNICK [1]. Tijdens het zingen verdwijnt Muis geruisloos.)

ALIS : Mooi! Bravo! *(applaus)* - Hé! Waar is Muis?

JUF KIP : Muis is naar het Wit Konijn.

ALIS : O! Kent u ook Snuffel?

JUF KIP : Hij is helaas de koppelbaas van ons geraas. - Hoe heet je?

ALIS : Alis. En u?

JUF KIP : Juffrouw Kip.

(De teddyberen kakelen en giechelen.)

Mond dicht op de achtergrond! *(tot Alis)* Wat heb je in je zak? Het lijkt wel een pak.

ALIS : *(slaat een hand op de zak van haar schort)* Niets!

JUF KIP : Je liegt! Kom! Opgebiecht!

ALIS : *(slaat de ogen neer; zachtjes)* Paaseitjes.

JUF KIP : Luid en helder... van de zolder tot de kelder!

ALIS : *(schreeuwt)* Paaseitjes!

(De teddyberen dringen zich aan Alis op.)

JUF KIP : Achteruit! Allemaal! Of! ... proces-verbaal.

(De teddyberen trekken zich fluks terug.)

(tot Alis) Geef op... mooie pop.

(Dik tegen haar zin haalt Alis de zak met paaseitjes te voorschijn.)

Mooi... geef nu allen één prooi.

(De teddyberen komen naderbij en krijgen een eitje uit handen van Alis, terwijl Juf Kip DE REFERENTIES VAN DE KIP [2] zingt. Algemeen applaus.)

(tot Alis) Wat vind je ervan, schat?

ALIS : Raar... maar waar.

JUF KIP : Dank je! Je lijkt me niet stom. Maar... heel dom is het bezit van de handschoen van het Wit...

ALIS : *(snel)* Ik heb ze gevonden. En wou ze aan Muis geven. Maar Muis wou ze niet aannemen.

JUF KIP : Poh! Met Muis kan je geen zaken doen. - Enfin. Schiet op en verstopt de handschoen. Of je raakt met je kop in de strop.

ALIS : Om een handschoen...?

JUF KIP : De meeste oorlogen hebben heel wat minder gekost.

ALIS : Neemt u ze dan mee. U kent Muis...

JUF KIP : Ik! Krijg de hik. Ik laat me niet ontslaan. Voor geen korrel graan. Saluut! *(met veel gekakel af)*

ALIS : Nu ben ik weer alleen. O, ik doe alles fout in deze rare wereld. *(begint opnieuw te huilen)*

Vierde scène

(Lord Sandwich op al zoekend naar een handschoen.)

LORD SANDWICH : De handschoen. Waar is hij? Als ik hem vind, word ik niet meer gepest... in de wandelgangen van het paleis. *(ontdekt Alis met de handschoen aan)* - Ach!! - Juffrouw! U bent een dief!

ALIS : *(kijkt op)* Dag... euh... meneer...

LORD SANDWICH : John Montagu! Vierde graaf van Sandwich. Geboren op 3 november 1718. Zegge en schrijve... Lord Sandwich.

ALIS : Aangename kennismaking, mylord.

LORD SANDWICH : Met welk recht draag jij de handschoen van de hofmaarschalk van de koningin?

ALIS : *(trekt de handschoen uit)* Ik... ik moest hem aandoen. Van Muis.

LORD SANDWICH : En jij luistert zomaar naar een duobaan?

ALIS : Muis leek me zo betrouwbaar.

LORD SANDWICH : Eet meer sandwich met ham of kaas.

ALIS : Wordt men van eten slimmer?

LORD SANDWICH : Geen idee. Wat ik wel weet is dat zolang je knabbelt je niet babbelt. En als je niet babbelt weet geen Onderlander of je slim dan wel dom bent.

(gsm rinkelt, bekijkt het schermje)

Lieve hemel! Een sms van de koningin! Als ik niet snel aan haar zijde sta, gaat ze huilbuien. Dan verdrinken binnen de kortste keren mijn beminde planten en verwanten. - Bye, bye, Beatrice!

ALIS : Wacht! Je vergeet de handschoen!

LORD SANDWICH : *(steekt de handen in de lucht)* Ik moest hem vinden. Ophalen is de taak van een kamerplant.

ALIS : Mag ik mee! Dan kan ik ze hem geven!

LORD SANDWICH : Geen plaats voor twee, Elizabeth! *(af)*

ALIS : Geen plaats! Waarin?

LORD SANDWICH : *(op)* In mijn buggy! - Waar heb ik die nu weer gelaten? Als je het weet, Maggy, mag je een keertje mee van hier naar Lier. *(andere kant af)*

ALIS : *(kwaad en luid)* Ik heet niet Maggy, Elizabeth... of Beatrice... maar Alis! *(probeert de handschoen uit te trekken)* Hé... de handschoen is betoverd! Help! *(loopt achter hem aan; blijft even verder staan)*

(Het licht krijgt een blauwe schijn en vreselijke ketelmuziek weerklinkt. Bang van al dat geweld kruipt Alis onder het bed.)

Vijfde scène

(De teddyberen op. Ze gaan in groep staan. De Britse Vlag op. Muziek crescendo. Haalt een prop papier te voorschijn. Vouwt die langzaam open. Muziek decrescendo.)

BRITSE VLAG : *(voorlezend)* Dear friends! Be careful... because... last night a human being has infiltrated in our colony.

(Algemeen gemor. Begin van paniek.)

No protest please ... and don't panic!

(Iedereen wordt rustig en neemt zijn oude plaats in.)

It isn't a man, a woman... or a child. Not small, not deep, not broad, not cheep.

(Algemeen gelach.)

It's a girl... and as beautiful as the Crown of England ...

(De teddyheren roepen en fluiten.)

... and as wise as...

TEDS : As?!

BRITSE VLAG : ... the queen!

(Doodse stilte.)

She's looking for something special.

TEDS : *(mix)* A fortune? — Gold! — Silver! -

Dollars! — Rum and Coca Cola!

— To be Soon on the moon?

- A cruise on the Nile! Me?

BRITSE VLAG : No! No! No! No jewel or trip... but an idea...

TEDS : *(mix)* Ooh! Boah! - Shit!

BRITSE VLAG : ... a dream all of one's life...

(Stilte)

She's hunting for a dream... in our dream!

(Bange kreten.)

We all need dreams. But! She has no right... I repeat... no right... to interfere with our dreams!

(Babylonische spraakverwarring.)

(stopt de prop weg) Yes or no!?

TEDS : *(mix)* Yes! -We mean, no!

- Never! Rule Britania! —War! —War!

BRITSE VLAG : Order! Order! -This is not the House of Commons! - Good! Let's vote for God's sake! He who is in favour of expulsing the intruder, puts up his right

hand!

(Allen steken hun linkerhand op.)

He who is in favour of her residence in Underland, puts up his left hand!

(Allen steken hun rechterhand op.)

Always the same song. And who's the victim?

TEDS : You! —You! —You! ...

BRITSE VLAG : Thank you very much. - I think the stranger must have the second last word. Then I have the last. And... he laughs best who laughs last.

TEDS : *(mix)* Groovy! On the catwalk! Kicks! Luna! Luna!

(De Britse Mag geeft een teken en de teddyheren tillen het witte doek op en vormen een trechter. Waardoor Alis komt gekropen.)

BRITSE VLAG : Miss Alis from the continent, I presume?

ALIS : *(maakt revérence)* Jawel, meneer. Alis Devos. —Waar ben ik?

BRITSE VLAG : In Underland, my dear. - How old are you?

ALIS : Veertien jaar, meneer.

BRITSE VLAG : *(krimpt in mekaar)* In English, please! - And sir! In stead of that awful 'meneer'.

ALIS : Waarom? Mijn taal is...

BRITSE VLAG : What's so funny about your language?

ALIS : Ze is heel geschikt voor poëzie.

BRITSE VLAG : I think ... dear foreigner ... that English is the most poetic language in the world. But, let's have a match! A game! Your culture against mine! - And the jury is! The Teddybears!

TEDS : *(luid gejoel)* Yeah! Cool!

BRITSE VLAG : After you, sweet puppie! A poem, short and crazy. But first.. a stage!
(knipt met de vingers)

(De teddyberen rollen het bed naar voor.)

ALIS : *(neemt plaats op het bed)* Ik zag op de markt van Athene

o alfa en o-méga benen
en zelfs — ik wil niet overdrijven –
Griekjes met zulke ó-lijven

(Ijzige stilte)

BRITSE VLAG : Yes ... very nice. But ... listen carefully, puppie ... to his Master's voice.

(gaat op het bed staan en buigt diep)

If you linger with your finger
any longer on my bell...
my lampetcan I'll get man
and I'll hit you sure as hell.

(Hysterisch applaus, kushandjes, et cetera.)

(genietend van de ovatie) No doubt at all ... English is the winner.

ALIS : Da's niet eerlijk! Ze zijn bevooroordeeld.

BRITSE VLAG : That's why they are British!

ALIS : En een raar woord was aan boord. Lampetcan!

TEDS : *(mix)* Boeh! - Bah! - Kill her! - ...

BRITSE VLAG : Silence! —Thank you. - Since ... miss Alis ... You don't accept the
verdict of the court ... I condemn you to a trip to prison.

ALIS : Dat is niet eerlijk!

BRITSE VLAG : And a second reason that you deserve a century in prison ... is that you
hold in your hand the glove of the Lord Chamberlain of the Queen.

(Twee teddyheren grijpen Alis vast. De anderen zetten het bed rechtop, waarachter Alis na een feestelijke rondgang wordt geplaatst. Daarna zingen de